

ficersrang. Jeg er dog ikke ganske sikker paa, at man fra alle Sider blandt Stabs-hornblæserne ønsker det, og jeg er derfor heller ikke enig med det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, som siger, at man skulde give dem alle denne Rang. Jeg tror, at det skulde være en Bestemmelse, som blev anvendt, hvor der var lagt ganske særlig Dygtighed og Interesse for Dagen.

Det forekommer mig, at det ved Lovforslagets senere Behandling bør gøres til Genstand for meget nøje og forhaabentlig ogsaa velvillig Overvejelse, om der ikke er gaaet noget for haardt frem imod Aarhus. Aarhus har nemlig i Øjeblikket et Musikkorps ved Fodfolksregimentet paa 20 Mand tillige med et Rytteriregimentsmusikkorps og et lille Artilleriregimentsmusikkorps. Men efter det foreliggende Forslag skal Aarhus fremtidig kun have et samlet Musikkorps af et Rytteriregiments- og et Artilleriregimentsmusikkorps, altsaa i alt kun et Musikkorps paa 9 Mand, og det forekommer mig er at stille Aarhus for ugunstigt og uheldigt. Jeg synes, der var god Grund til at stille Rytteriregimentet i Aarhus paa samme Maade som de øvrige Rytteriregimenter og ligeledes god Anledning til at lade den selvstændige Artilleri-afdeling i Aarhus faa et Musikkorps af samme Størrelse som Artilleriregimenternes. Denne Afdeling skal formentlig under Mobiliserings- og Krigsforhold deles og vil altsaa have udmærket Anvendelse for at styrke sine Rammer. Her ere vi netop inde paa noget, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds ogsaa omtalte, nemlig den Tjeneste, man i øvrigt kan forvente af Musikerne. Det er selvfølgelig de beredne Vaaben, her er Tale om. De der ansatte Musikere have i lang Tid været anvendte ved Underafdelinger, ved Eskadroner og Batterier, til særlig Tjeneste, de have været anvendte som Signalører, som Vognførere og Melderyttere o. s. v. Der vil være god Anvendelse derfor, og hvis man kunde imødekomme dette meget beskedne Ønske, vilde Aarhus derved faa et Musikkorps af lignende Størrelse og S sammensætning som Odense og andre større Provinsbyer, og jeg synes, Aarhus nok kunde have Krav i saa Henseende.

Lovforslagets § 13 fastsætter, at Antallet af faste Musikere inden den 1. November 1911 skal nedbringes til det i § 1 foreskrevne Antal. Det synes mig, at det er en meget kort Tidsfrist, man her angiver. Her maa det jo erindres, at der er

Tale om at afskedige en hel Del Mænd, som have viet Hæren deres Tjeneste i deres bedste Aar, og som ville have ganske overordentlig vanskeligt ved at finde andet Udkomme, andet Erhverv. Man maa ogsaa tage skyldigt Hensyn til, at i de første Aar vil formentlig Tilgangen af værnepligtige Musikere baade med Hensyn til Kvantitet og Kvalitet lade meget tilbage at ønske, og det bør sikkert ogsaa tages i Betragtning, at der foretaar en Del Omflytninger af Garnisonerne. Det synes mig derfor rimeligt, at denne Tidsfrist blev udstrakt til det Tidspunkt, da Afdelingerne rykke ind i de nye Garnisoner, og at man derfor ikke skulde fastholde den her fastsatte Grænse, men udvide den til den 1. April 1913, saaledes at det senest er paa dette Tidspunkt, Loven skal træde i Kraft, saaledes som denne Paragraf antyder. Det vilde selvfølgelig ogsaa blive meget føleligt for den civile Musikerstand, om man paa een Gang gav den en Tilgang af omtrent 100 afskedigede Militærmusikere. Den finansielle Betydning af en saadan Udvidelse af Tidsgrænsen vil ikke være stor, idet Staten i samme Tidsrum sparer Pension til de Musikere, som eventuelt vilde være blevne afskedigede, og som vilde have Krav paa at oppebære Efterlønning.

De Indvendinger, der ere gjorte mod Lovforslaget af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), have efter min Formening ikke megen reel Værdi, de kunne ganske sikkert alle henføres til Kategorien partipolitiske Bevæggrunde og Motiver. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde, at han meget gerne vilde være med til, at der rundt omkring blev oprettet Musikkorps, saaledes at den Befolkning, som ikke har Raad til at købe sig Adgang, kan komme til at høre Musik. Men naar det er det ærede Medlems Alvor, er der ikke nogen som helst Tvivl om, at den Vej, her er anvist, baade er den billigste og bedste. Der er ikke nogen som helst Tvivl om, at de Musikkorps, som nu i en lang Aarrække have virket og derved skabt sig god musikalsk Kultur, ganske anderledes magte den Opgave, som det ærede Medlem ønsker løst af Hensyn til Befolkningen, end Musikkorps, man vil rejse paa bar Bund.

Det ærede Medlem fra Middelfart omtalte, at Hærloven af 1909 fastsætter, at der ikke skulde være mere end det ene store Musikkorps, og at der saa rundt omkring ved de forskellige Afdelinger kun